

Ουρανία Κοκκίνου, η πρώτη γυναίκα θεολόγος στην Κύπρο

/ [Συνεντεύξεις](#)



Για την αείμνηστη εκπαιδευτικό και πρώτη γυναίκα θεολόγο στην [Κύπρο](#) Ουρανία Κοκκίνου, την πολυσχιδή προσωπικότητά της και την παρακαταθήκη της με αφορμή τη συμπλήρωση τριάντα ετών από την εκδημία της (σ.σ. 13 Ιουλίου 1993), μίλησε η κα Παναγιώτα Ζένιου-Αβάνη στο Πρακτορείο «Ορθοδοξία» ([ope.gr](#)). Αξιοσημείωτο είναι ότι η Ουρανία Κοκκίνου υπήρξε από τους πρώτους που συμμετείχαν στον αγώνα της [Ε.Ο.Κ.Α.](#) και ήταν ηγέτιδα της ΟΧΕΝ (Ορθόδοξος Χριστιανική Ένωση Νέων / Νεανίδων) και πρόεδρός της από το 1952.

Ακούστε τα όσα ανέφερε στην τηλεφωνική συνέντευξη η κ. Παναγιώτα Ζένιου-Αβάνη και στον δημοσιογράφο του [ope.gr](#), Αντώνη Μακατούνη:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

«Η πρώτη “γνωριμία” μαζί της ήταν όταν ήμουν στο δημοτικό και ήταν σε εξέλιξη ο αγώνας της ΕΟΚΑ, οπότε σε ένα σχετικό περιοδικό που υπήρχε απεικονιζόταν στη φωτογραφία του εξωφύλλου με τις αδερφές της και με τίτλο, “τρεις αδελφές στα κρατητήρια”. Ήταν η Ουρανία μαζί με τις δύο αδελφές της. Τις είχαν συλλάβει και τις είχαν βάλει στη φυλακή γιατί ήταν αγωνίστριες της ΕΟΚΑ»,

αναφέρει αρχικά και μεταξύ άλλων η κυρία Παναγιώτα Ζένιου-Αβάνη.

Εν συνεχεία συμπληρώνει με έμφαση και μεταξύ άλλων, «Με την Ουρανία γνωριστήκαμε ουσιαστικά στο Παγκύπριο Γυμνάσιο όταν ήμουν εκεί στη Δευτέρα τάξη και ήταν τότε μόνο καθηγήτρια, πριν γίνει διευθύντρια. Ασχολείτο πάρα πολύ έντονα με το να βοηθήσει τις μαθήτριες, είμαστε περίπου δύο χιλιάδες μαθήτριες σε εκείνο το σχολείο. Βοηθούσε αυτές που είχαν ανάγκη από φαγητό και τρόφιμα, από τόπο διαμονής, από στήριξη, οτιδήποτε... Ήταν δύσκολες εποχές, όμως η Ουρανία ήταν εκεί παρούσα για τον καθένα».

Ήταν μία έμπνευση έως την τελευταία ημέρα της ζωής της

«Είχε μία “γλύκα” στον τρόπο που αντιμετώπιζε τις Μαθήτριες. Ακόμα και παρατήρηση να έκανε τη έκανε με τέτοιο τρόπο που ήθελες να την αγκαλιάσεις. Ήταν άνθρωπος που μοίραζε αγάπη, έδειχνε κατανόηση, έγνοια για τον άνθρωπο που είχε δίπλα της... Ήταν μία έμπνευση έως την τελευταία ημέρα της ζωής της», επισημαίνει με εμφανή συγκίνηση αι μεταξύ άλλων η κυρία Παναγιώτα Ζένιου-Αβάνη για την Ουρανία Κοκκίνου.



Βιογραφικό της αείμνηστης Ουρανίας Κοκκίνου

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα www.polignosi.com η αείμνηστη Ουρανία Κοκκίνου

ήταν αξιόλογη εκπαιδευτικός και ίδρυσε το ταμείο υποτροφιών και την Πορεία Αγάπης Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Γεννήθηκε στη Λευκωσία στις 28 Νοεμβρίου του 1929 και ήταν η τρίτη κόρη του Μιχάλη Κόκκινου από τον Άγιο Ηλία Καρπασίας και της Παναγιώτας Έρωτα από τη Λεμεσό. Αποφοίτησε από το Παγκύπριο Γυμνάσιο και στη συνέχεια σπούδασε θεολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Υπήρξε η πρώτη Κυπρία που σπούδασε θεολογία (σπουδή την οποία συνήθως ακολουθούν άντρες). Μετά το τέλος των σπουδών της (σε μια δραματική εποχή στην Ελλάδα, μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου, οπότε ακολούθησε ο Εμφύλιος) επέστρεψε στην Κύπρο και διορίστηκε καθηγήτρια στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Έκτοτε, και μέχρι την αφυπηρέτησή της το 1990, υπηρέτησε τη μέση εκπαίδευση ως καθηγήτρια κι ως γυμνασιάρχης (τα τελευταία 21 χρόνια της σταδιοδρομίας της ήταν διευθύντρια του Γυμνασίου Θηλέων Κύκκου, αργότερα Λυκείου Κύκκου Β'). Τόσο ως καθηγήτρια όσο και ως διευθύντρια, αγαπήθηκε ιδιαίτερα από τις μαθήτριάς της, τις οποίες αντίκριζε περισσότερο σαν έμπιστη φίλη και μεγάλη αδελφή.

Παράλληλα η Ουρανία Κοκκίνου ανέπτυξε ιδιαίτερα αξιόλογη κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική δραστηριότητα. Ηγέτιδα της ΟΧΕΝ (=Ορθόδοξος Χριστιανική Ένωσις Νέων / Νεανίδων) και πρόεδρός της από το 1952 κ.ε., κατέστησε την οργάνωση αυτή μια από τις πιο δυναμικές οργανώσεις νεολαίας στην Κύπρο (στο τέλος της δεκαετίας του 1950 αριθμούσε παγκύπρια 20.000 μέλη). Η ΟΧΕΝ πρωτοστάτησε σε πράξεις φιλανθρωπικές, πολιτιστικές, αλλά και εθνικές. Κατά τη διάρκεια του 4ετούς ένοπλου απελευθερωτικού αγώνα (1955 -1959) η ΟΧΕΝ υπήρξε τροφοδότης της ΕΟΚΑ σε έμψυχο υλικό, ενώ η ίδια η οργάνωση είχε επίσης επιστρατευθεί στον αγώνα. Κατά την περίοδο αυτή η Ουρανία Κόκκινου είχε συνεργαστεί στενότερα με τον εθνάρχη Μακάριο, παρέμεινε δε στενή και πιστή του συνεργάτης μέχρι τέλους.

Η ίδια η Ουρανία Κοκκίνου είχε στρατευθεί στον αγώνα, μάλιστα μαζί με τις αδελφές της. Η ίδια και δυο αδελφές της (η Λούλλα Κοκκίνου, αργότερα Παπαγεωργίου και η Μαρούλα Μαρκίδου) συνελήφθησαν κατά την εποχή του αγώνα και κλείστηκαν στα κρατητήρια (βλέπε σχετικό άρθρο στο περιοδικό Τάιμς οφΣάιπρους, αρ. 6,30 Αυγούστου 1957, που στο εξώφυλλό του δημοσίευσε έγχρωμη προσωπογραφία της Ουρανίας Κοκκίνου).

Με την εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας η Ουρανία Κοκκίνου επέστρεψε στην εκπαίδευση αλλά και στις κοινωνικές και πολιτιστικές της δραστηριότητες. Στρατεύθηκε όμως και πάλι ιδίως μετά την έναρξη παράνομης δράσης, στον αγώνα υποστήριξης του νόμιμου προέδρου της Δημοκρατίας αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' και συχνά απετέλεσε στόχο των παρανόμων, αφού δημόσια ασκούσε κριτική κατά της παρανομίας της ΕΟΚΑ Β'. Με την εκδήλωση του πραξικοπήματος

κατά του προέδρου Μακαρίου (15 Ιουλίου 1974) συνελήφθη και κλείστηκε στη φυλακή από τους πραξικοπηματίες. Μετά την τουρκική εισβολή και κατοχή στρατεύθηκε στον αγώνα της βοήθειας προς τους πρόσφυγες και γενικότερα της επούλωσης των πληγών από την τραγωδία.

Μετά το θάνατο του αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' (1977), ίδρυσε το σωματείο Παγκύπρια Πορεία Αγάπης Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ', του οποίου υπήρξε πρόεδρος. Το σωματείο διοργανώνει εκδηλώσεις, ιδίως στις 19 κάθε Ιανουαρίου (ημέρα ονομαστικής εορτής του αρχιεπισκόπου Μακαρίου), για συλλογή χρημάτων κυρίως προς παραχώρηση υποτροφιών σε νέους και νέες για ανώτερες σπουδές.

Γενικότερα για τη σταδιοδρομία και την προσφορά της Ουρανίας Κοκκίνου, βλέπε στον ογκώδη τόμο με τίτλο Αφιέρωμα στην Ουρανία Κοκκίνου, που εξεδόθη από το Λύκειο Κύκκου Β' το 1990, με την ευκαιρία της αφυπηρέτησής της. Στον τόμο αυτό δημοσιεύονται κι αρκετά κείμενα της Ουρανίας Κοκκίνου (άρθρα, ομιλίες κ.α.). Κείμενα της Ουρανίας Κοκκίνου υπάρχουν δημοσιευμένα και σε αρκετά έντυπα, περιλαμβανομένων των ετήσιων Δελτίων της Παγκύπριας Πορείας Αγάπης Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ'.

Το 1978 δημιουργεί την «Παγκύπρια Πορεία Αγάπης Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ'», ιδρύει ταμείο υποτροφιών, εξασφαλίζει στέγη στο ίδρυμα και γράφει τα Άπαντα του Μακαρίου.

Το 1992 διαγνώστηκε με καρκίνο και ένα χρόνο μετά, στις 13 Ιουλίου 1993, η Ουρανία Κοκκίνου πεθαίνει σε νοσοκομείο του Λονδίνου.



ΟΥΡΑΝΙΑ
ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΕΩΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΕΠΙΛΕΞΗ
ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΗΣ, ΟΡΓΑΝΩΣΕ ΚΙ ΕΝΕΠΝΕΥΣΕ
ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΕ, ΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΕ, ΔΙΩΧΘΗΚΕ
ΔΙΔΑΣΕ ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ

© © Γεωργίου/2014 2004